

Abuztuaren 1ean
URTEAN ZEHARREKO 18. IGANDEA

Agurra

Aita errukitsua eta Jainko poz-emailea izan bedi zuekin.

Sarrerako oharpena

Bere maitasunaren otorduan bildu gaitu beste igande batez gure Janak. Bera emango zaigu janari, gure asegarri den egiazko ogi bezala. Ospa dezagun Eukaristia, esker onez beterik.

Damu-otoitza

Aitor dezagun bekatari garela eta eska diezaiogun apalik barkamena zeruetako Aitari, guk ere geure senideei bihotzez barkatuz.

- Jesus Jauna, behartsuen alde zaudena: erruki, Jauna.
- Jesus Jauna, indargabeen babesleku zarena: Kristo, erruki.
- Jesus Jauna, bekatarien itxaropen zaituguna: Erruki, Jauna.

Erruki dakigula Jainko guztiz ahaltsua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizira.

Otoitza

**Zatozkie lagun, Jauna, zeure zerbitzariei
 eta ager iezaiezu beti zeure bihotz ona otoizka ari zaizkizunei;
 eta egile eta gidari aitortzen baitzaituzte,
 biziberri ezazu etengabe eta zaindu
 Zeuk egina den mundu hau.
 Zurekin eta Espiritu Santuarekin batean
 Jainko eta Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.**

Hitzaren liturgiari oharpena

Igande honetako liturgia Eukaristiaz ari zaigu: zerutik etorri den biziaren ogia da eguneroko bizitzan Jainkoaren miragarriak agertzeko indarra ematen diguna. Entzun dezagun.

Lehenengo irakurgaia (*Ir* 16, 2-4. 12-15)

Irteera liburutik

Egun haietan, basamortuan, israeldarren elkarte osoa marmarrean hasi zen Moisesen eta Aaronen aurka, esanez: «Hobe genuen Jaunak Egipton hilarazi izan bagintu, haragi-eltze aurrean eseri eta ogia asetzera jaten genuenean! Zuek, ordea, goseak hiltzeko ekarri duzue gure elkarte osoa basamortu honetara!»

Orduan, Jaunak esan zion Moisesi: «Euria bezala jaitsaraziko dizuet zerutik janaria. Herria egunean egunekoa biltzera aterako da. Proba egin nahi dut, ea nire legearen arabera dabilen ala ez.

Entzun ditut israeldarren marmarrak. Esaiezu: “Arratsaldean haragia jango duzue, eta bihar goizean ogiz aseko zarete, eta jakingo duzue Ni naizela Jauna, zuen Jainkoa”».

Arratsaldean, galeperrak etorri ziren eta kanpaleku osoa estali zuten, eta biharamun-goizean ihintz-geruza azaldu zen kanpaleku-inguruan. Ihintza desagertu zenean, antzigarraren itxurako zerbait, xehea eta garautsua, azaldu zen lurtean. Hura ikustean, elkarri galdezka hasi ziren israeldarrak: «Zer da hau?» Ez baitzekiten zer zen.

Moisesek esan zien: «Jaunak janaritzat ematen dizuen ogia da hau».

Erantzun-salmoa (*Sal* 78 [77], 3-4. 23-24. 25 eta 54)

E - rru - ki hu - tsa du - gu Jau - na, e - rru - ki - a
 ta mai - ta - su - na.

- ∞. Guk entzunak eta **ik**asiak,
 gurasoek guri kont**ta**tuak,
 kontatuko dizkiogu hurrengo belaunald**di**ari
 Jaunaren egintza goresgarriak eta haren ahal**me**na. **R**z.
- ∞. Orduan, hodeiei agindu **zien** goitik,
 eta zeruko atea ireki **z**ituen;
 mana isuri zien **jan**ari,
 zeruko ogia eman **z**ien. **R**z.
- ∞. Aingeruen ogia jan zuen **giz**akiak,
 asetzeko lain janari eman zien **Jain**koak.
 Bere lurralde santura eraman **z**ituen,
 berak eskuratutako **mendi**ra. **R**z.

Bigarren irakurgaia (*Ef* 4, 17. 20-24)

San Paulo Apostoluak Efesoarrei egindako gutunetik

Senideok: Hona zer esaten eta zinez eskatzen dizuedan Jaunaren izenean: ez zaitez tala jadanik bizi sinesgabeak bizi diren bezala, burua hutsalikeriatan baitute.

Ez da hori Kristo ezagutzean zuek ikasi duzuen, baldin eta egia bada hartaz hitz egiten entzun duzuela. Jesusi dagokion egiazko irakaspenaren arabera, honako hau ikasi duzue: batetik, zuen lehengo bizierari uko egin eta giza izaera zaharra, grina engainagarrien eraginez hondatua, erantzi behar duzuela; bestetik, zeuen gogo-bihotzak berritu eta giza izaera berria, Jainkoaren irudira sortua, jantzi behar duzuela, Jesusen egiaren arabera, biziera zuzena eta santua eramateko.

Aleluia (Mt 4, 4b)

A - le - lu - ia, a le - lu - ia, a - le - lu - ia.

∅. Gizakia ez da ogiz bakarrik bizi, Jainkoaren ahotik ateratzen den hitz guztitik **baizik**. ∅.

Ebanjelioa (Jn 6, 24-35)

Homiliarako argibideak

Betiko bizi ogia

Zer dela eta jarraitu Jesus aintzat hartzen hogeit hamar menderen ondoren? Zer espero dezakegu harengandik? Zer ekarpen egiten ahal digu gure aldi honetako gizon-emakumeei? Gaurko mundu honetako problemak konponduko ote dizkigu? Axola handiko elkarrizketa batez mintzo da Joanen ebanjelioa: Galileako aintzira ondoan Jesusek jendetza handi batekin izandakoaz.

Bezperan otordu harrigarri eta doakoa partekatu dute Jesusekin. Ase arte jan dute ogia. Nolatan utzi hari alde egiten? Nahi dutena, Jesusek keinu bera egin dezan da eta berriro jaten eman diezaien doan. Ez dute buruan beste ezer.

Alabaina, nahasgarri gertatu zaie Jesusen ustekabeko planteamendu hau: «*Lan egizue, ez galtzen den janari baten bila, baizik betiko biziraino irauten duenaren bila*». Baina nolatan ez gara arduratuko, ba, eguneroko ogiaz? Premiazkoa da ogia, bizitzeko. Beharrezkoa dugu eta lan egin beharra inori inoiz falta ez dakion.

Badaki hori Jesusek. Ogia da lehenengo gauza. Jan gabe ezin bizi gara. Horregatik arduratu da horrenbeste goseak direnez eta eskekoez, aberatsengandik mahaitik erortzen diren apurrak ere hartu ezin dituztenez. Horregatik madarikatu ditu lurjabe zoroak, alea mandioan pilatzen dutenez, pobreez axolatu gabe. Horregatik irakatsi die bere jarraitzaileei Aitari seme-alaba guztientzat eguneroko ogia eskatzen.

Alabaina, beste gose bat ernearazi nahi du haiengan Jesusek. Gosea asetzen duen ogiaz hitz egin nahi die, ez egun batekoa soilik, baizik gizakiak bere baitan dituen gose-egarriak asetzen dituenaz. Ez gaitezen ahaztu. Gugan bada beste gose bat: justiziarena guztientzat, askatasun, bake eta egiaren gosea. Aitagandik datorkigun Ogi hori bezala aurkeztu zaigu Jesus, ez janariaz asetzeko, baizik «munduari bizia emateko».

Ogi horrek, Jainkoagandik etorria den horrek, «betiko bizia ematen du». Eguneroko janariak urtetan eusten digu bizirik, baina heriotzatik libratu ezin gaituen une bat iristen zaio. Alferrik da orduan jaten segitzea. Ezin eman digu bizirik heriotzatik hara.

«Betiko biziaren Ogi» bezala aurkeztu zaigu Jesus. Bakoitzak erabaki behar du, nola nahi duen bizi eta nola nahi duen hil. Baina haren jarraitzaile deitzen garenok, jakin behar dugu, Kristogan sinestea,

geuregan indar suntsiezin bat elikatzea dela, gure heriotzarekin amaituko ez den zerbait bizitzen hastea dela. Bi hitzez esanik, Jesusi jarraitzea, heriotzaren misterioan murgiltzea da, haren indar berpizgarria sostengu dugula.

Jesusen hitzak entzutean, Kafarnaumeko jende hark beren bihotz hondotik egiten dio oihu: «*Jauna, emaguzu beti ogi horretatik*». Gu, ordea, koloka dugun geure fedetik, ez gara ausartzen horrelakorik eskatzera. Eguneroko ogia dugu, agian, kezka bakarra. Eta, batzuetan, geurearena soilik.

Jainkoaren herriaren otoitza

Dei egiogun, senideok, Jainko Aitari eta eska diezaiogun entzun ditzala bihotzez egiten dizkiogun otoitzak.

— Frantzisko Aita Santuaren alde, Jose Ignazio gure Gotzainaren alde eta eliz-ardurak dituzten guztien alde: Jaunak bere Hitza zuzen aldarrikatzeko jakinduria eman diezaien. Eska diezaiogun Jaunari.

— Bere etxetik eta familiatik urruti diren guztien alde, arriskuan bizi diren guztien alde: Jaunak aurrera egiteko behar den kemena eman diezaien. Eska diezaiogun Jaunari.

— Herri guztietako eta erlijio guztietako gizakien alde: Jaunak bere onginahia agertu eta bere bidetik gida ditzan. Eska diezaiogun Jaunari.

— Gure senide hildakoen alde: Jaunak errukiz onar ditzan betiko, bere santuen artean. Eska diezaiogun Jaunari.

Gizakiei kreazioaren ederra agertu diezun gure Jainkoa, entzun Zure Elizaren otoitzak eta egizu gizaki guztiek izan dezatela eguneroko ogia, horretarako gure bihotzetan eta gizaki guztiengan eskuzabaltasunaren dohaina isuriz. Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Jaunartze-ondorengo otoitza

**Zaindu ezazu beti, Jauna,
zeruko ogiaz janaritu eta biziberritu duzun zeure herria,
eta, guretzat duzun etengabeko arduraz,
egin gaitzazu betiko bizirako gai.
Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.**